

NOTA SOBRE LA MANERA D'ACTUAR

LA SECRETINA

per

MANEL DALMAU

En una nota anterior vaig indicar la tècnica que vaig imaginar per aconseguir l'extirpació funcional del fetge i la seva restitució de la manera que es vulgui en un experiment d'unes dues hores en el gat, valent-me de la fístula de la cava amb la vena mesentèrica.

Amb un gat que posseïa aquesta fístula vaig fer tot seguit el següent experiment:

Posí una cànula en una jugular, disposada a injectar allò que es vulgui endovenosament i una altra a propòsit en el conducte de Wirsung.

Injectava cada deu minuts una quantitat determinada de la secretina preparada segons la tècnica publicada en altra nota i observava la quantitat de suc pancreàtic que sortia cada cinc minuts; quan el flux de suc pancreàtic era constant, treia el fetge de la circulació (és a dir, pinçava la porta); el suc recollit cada cinc minuts era proximalment igual que abans.

Examiní també el seu contingut en ferments; els ferments anaven decreixent, des dels primers tubs als últims (lipolític i amilolític); però no s'observava diferen-

cia entre son contingut passant pel fetge o bé sense fetge; no s'extingien abans ni es modificaven sensiblement; el pas per fora o per dins del fetge l'he repetit molts cops alternativament i amb intervals variats.

Els fets observats són, doncs:

1.er El fetge no modifica la secretina, és a dir, passa a través del fetge sense que sigui absorbida ni destruïda.

2.^{on} El pàncreas segrega els seus ferments lipolític i amilolític amb independència absoluta del fetge.

Laboratori Bacteriològic Municipal.